

तत्र
रतिर्मनोऽकूलेऽर्थे मनसः प्रवणायितम् ।
वागादिवैकाचेतोविकासो हास इत्यते ॥
इष्टनाशादिभिश्चेतो वेत्तव्यं शोकशब्दभाक् ।
प्रतिकूलेषु तैश्चास्यावबोधः क्रोध इत्यते ॥
कायारम्भेषु संरम्भः स्वेयानुत्साह उच्यते ।
रौद्रशक्ता तु जनितं चित्तवैकल्यदं भयम् ॥
दोषेक्षणादिभिर्गर्हा जुगुप्सा विषयोद्भवा ।
विविधेषु पदार्थेषु लोकसीमातिवर्तिषु ॥
विस्फारयेत्तस्यो यस्तु स विस्मय उदाहृतः ।
शमो निरीहावस्थायामात्मविश्रामजं सुखम् ॥
यथा मालतीमाधवे रतिः । नटकमेलके हासः ।
रामायणे शोकः । महाभारते शमः । एवमन्ये
ऽपि । एते हि एतेष्वन्तरा उत्पद्यमानैस्ते-
र्विह्वलविरहैश्च भावेरनुच्छिन्नाः प्रत्युत परि-
पुष्टा एव स्वहृदयानुभवसिद्धाः ॥*॥ स्थिति-
विशिष्टे, त्रि ॥ (तथा, महाभारते । ६।३।२६।
“संवत्सरस्थायिनी च ग्रहौ प्रज्वलितौभौ”)
स्थायुकः, पुं, (स्थातुं शीलमस्य । स्था + “लस-
पतपदेति ।” ३।२।१५४ । इति उक्कञ् ।) एक-
ग्रामाधिकृतः एकस्मिन् ग्रामे नियोजितः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ७ ॥ (स्थितिशीले, त्रि । यथा,
भट्टिः । २ । २२ ।

“आयोधने स्थायुकमस्त्रजात-
ममोघमभ्यर्णमहाहवाय ।
ददौ वधाय क्षणटाचराणां
तस्मै मुनिः श्रेयसि जागरूकः ॥”)

स्थालं, क्ली, (तिष्ठत्यस्मिन् अन्नादिकमिति स्था +
“स्थाचतिमृजेरिति” उणा० १ । ११५ । इति
आलच् ।) हेमादिकृतभोजनपात्रम् । थाल
इति भाषा । इत्यमरः । ३।५ । ३२ ॥ स्थलति
तिष्ठति अन्नादिकमत्र स्थालं स्थल ज स्थाने
घञ् । इति भरतः ॥ (अस्थिविशेषः । यथा,
याज्ञवल्करः । ३ । ८५ ।

“स्थालेः सह चतुःषष्टिर्हण्डा वै विंशतिर्नखाः ॥”
“स्थालानि दन्तमूलप्रदेशस्थान्यस्थीनि ।” इति
तत्र मिताक्षरा ॥)

स्थाली, स्त्री, (तिष्ठत्यन्नादौनोति । स्था +
आलच् । गौरादित्वात् ङीष् । इत्युणादिहत्तौ
उक्त्वलः । १ । ११५ ।) पाकपात्रविशेषः ।
हंडा इति थाली इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
पिठरः २ उखा ३ कुण्डम् ४ । इत्यमरः । २ ।
८ । ३१ ॥ पिठरी ५ स्थालम् ६ उषा ७ कुण्डौ
८ । इति तट्टीका ॥ कुण्डा ८ कुण्डाका १० ।
इति शब्दरत्नावली ॥ पाकः ११ पातिली १२ ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, हरिवंशे । २६। ४० ।
“पूरयित्वाग्निना स्थालीं गन्धर्व्याश्च तमनुवन् ।
अनेनेष्टा च लोकान्नः प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥”)
पाटलावृक्षः । इत्यमरटीका । २ । ४ । ५४ ॥
मेदिनी च ॥

स्थालीपक्वं त्रि, (स्थाल्यां पक्वम् ।) स्थाल्यां
पक्वानादि ॥

स्थालीपाकः, त्रि, (स्थाल्यां पाको यस्य ।) भाजन-
पक्वानादिः । यथा, चातुर्मास्यव्रते मास्ये ।
“लभते सन्ततिं दीर्घां स्थालीपाकमभक्षयन् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

(स्थाल्यां पच्यते इति । पच् + घञ् । स्थाली-
कृतपाकविशेषे, चरुविशेषे च पुं । यथा,
महाभारते । ३ । २३२ । ३२ ।

“ये च धर्माः कुटुम्बेषु श्रद्धा मे कथिताः पुरा ।
भिन्नावलिश्राद्धमिति स्थालीपाकाश्च पर्वसु ॥
मान्यानां मानसत्कारा ये चान्ये विदिता मम
तान् सर्वाननुवर्त्तामि दिवारात्रमतन्द्रिता ॥”)
मांसपटकायाश्च स्थालीपाकस्य मांसप्रति-
निधित्वं यथा, “पञ्चभावे स्थालीपाकेन यथा
गोभिलः । “अपि वा स्थालीपाकं कुर्वीत
इति ।” तद्विधानन्तु ।

“स्थालीपाकं पशुस्थाने कुर्याद्यद्यन्यकल्पिकम्
अपयेत्तं सवत्सायास्तुराणां गोः पयस्यनु ॥”
इति ऋग्वेदपरिशिष्टोक्तं ग्राह्यम् । अन्विति
ओदनचरोः पञ्चात् ।” इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(वैद्यकोक्तस्थालीपाकविधिर्यथा,—

अथ स्थालीपाकविधिः ।

“इत्यमादित्यपाकान्ते स्थाल्यां पाकमुपाचरेत् ।
स्थालीपाके फलप्राप्तमयसस्त्रिगुणोक्तम् ॥
तस्य षोडशिकं तोयमष्टभागावशेषितम् ।
मृदुमध्यकठोराणामन्येषामयसा समम् ॥
कथनीयं समादाय चतुरष्टौ च षोडश ।
गुणानां स्थाप्यते तोयं ऋषयेदयसा समम् ॥
स्वस्वस्यापि लौहेन स्थालीपाके समानता ।
स्थाल्यां कायादिकं दत्त्वा यथाविधिविनिर्मितम्
पाकेन क्षीयते यस्मात् स्थालीपाक इति स्मृतः
हस्तिकर्णपलाशस्य मूलञ्च शतमूलिका ॥
मृङ्गराजाख्यराजानामेषां निजरसैः सह ।
मिलित्वा वा विधातव्यं स्थालीपाके फलादनु ।
यथा दोषौषधेनापि स्थालीपाको विधीयते ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधि-
कारे ॥)

स्थालीपुलाकः, पुं, (स्थालीस्थः पुलाको भक्त-
गुलिका यत्र ।) न्यायविशेषः । यथा,—
“स्थालीस्थास्तण्डुला एते सर्वे विक्रिन्तिभागिनः
समकालाग्निसंयोगभागित्वात् प्रतिपन्नवत् ॥”
इति स्थालीपुलाकन्यायेन वैदिकलिङ्गत्वाव-
च्छेदेनापूर्वं शक्तिकल्पनात् । प्रतिपन्नं हस्त-
मर्दनादिना स्फुटितत्वेन ज्ञातम् । इति मल-
मासतत्त्वम् ॥

स्थालीविलं, क्ली, (स्थाल्या विलम् ।) पाकपात्र-
स्याभ्यन्तरम् । स्थाल्याः शून्यभागः । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

स्थालीविलोयः, त्रि, (स्थालविलमर्हतीति ।
स्थालीविल्यः, त्रि, “स्थालीविलात् ।” ५।१।७० ।
इति कः यच् ।) पाकयोग्यतण्डुलादिः । यथा,
स्थालीविलोयास्तण्डुलाः । स्थालीविल्याः पाक
योग्या इत्यर्थः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

स्थालीवृक्षः, पुं, (स्थालीवत् वृक्षः ।) तरुप्रभेदः ।
वेलियापोपर इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः ।
नन्दीवृक्षः २ अश्वत्थभेदः ३ प्ररोही ४ गज-
पादपः ५ क्षयतरुः ६ क्षीरी ७ वनस्पतिः ८ ।
अस्य गुणाः । लघुत्वम् । स्वादुत्वम् । तिक्त-
त्वम् । तुवरत्वम् । उष्णत्वम् । कटुपाकसत्वम् ।
ग्राहित्वम् । विषपित्तकफासनाशित्वञ्च । इति
भावप्रकाशः ॥

स्थावरं, क्ली, (तिष्ठति धनुषीति स्था + वरच् ।)
धनुर्गुणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्थावरः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + वरच् । पर्वतः ।
इति शब्दरत्नावली त्रिकाण्डशेषश्च ॥

स्थावरः, त्रि, (तिष्ठतीति । स्था + “स्थेऽभास-
पिसकसो वरच् ।” ३ । २ । १७५ । इति
वरच् ।) जङ्गमेतरः । अचलवस्तु । इत्यमरः ।
३ । १ । ७३ ॥ जङ्गमा गोमन्त्रिण्यादयः ततो-
ऽन्यो वृक्षादिः स्थावरः । इति भरतः ॥ * ॥
स च ब्रह्मणः सप्तमः सर्गः षड्विधश्च । यथा,—
“सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तत्तुपाञ्च यः ।
वनस्पत्योषधिलता त्वक्सारो वीरुधो द्रुमाः ॥”
तेषां लक्षणं यथा,—

“उत्स्रोतसस्तमः प्राया अन्तःसर्शा विशेषणः ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥

“ये पुष्पं विना फलन्ति ते वनस्पतयः । ओषधयः
फलपाकान्ताः । लता आरोहणापेक्षाः ।
त्वक्सारो वेण्वादयः । लता एव काठिन्येन
आरोहणानपेक्षा वीरुधः । ये पुष्पैः फलन्ति ते
द्रुमाः । जडं स्रोत आहारसञ्चारो येषां ते ।
तमः प्रायाः अव्यक्तचैतन्याः । अन्तःसर्शाः सर्श-
मेव जानन्ति नान्यत्तदापि अन्तरेव न बहिः ।
विशेषिणः अव्यवस्थितपरिणामाद्यनेकभेदेवन्तः ॥
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥*॥ स्थावरधनं
सान्निध्यं तरेभ्यो न विक्रतव्यम् । यथा,—

“स्थावरं धनमन्यस्मै स्थिते सान्निध्यवर्त्तिनि ।
योग्ये क्रतेरि विक्रते तु न शक्तः स्थावराधिपः ॥
सान्निध्यवर्त्तिनां ज्ञातिः सर्वर्षो वा विशिष्यते ।
तयोरभावे सुहृदो विक्रो विच्छा गरीयसी ।
निर्णीतमूल्ये पण्येन स्थावरस्य क्रयोद्यमे ।

तन्मूल्यञ्चेत् समौपस्थो राति क्रोता न चापरः ॥
मूल्यं दातुं शक्तश्चेत् सम्प्रतो विक्रयेऽपि वा ।
सन्निधिस्थस्तदान्यस्मै गृही शक्नोति विक्रये ॥
क्रोतश्चेत् स्थावरं देवि ! परोक्षे प्रतिवासिनः ।
अवणादेव तन्मूल्यं दत्त्वासौ प्राप्नोमर्हति ॥
क्रोता तत्र गृह्णारामान् विनिर्माति मुनक्ति वा
मूल्यं दत्त्वापि नाप्नोति स्थावरं सन्निधिस्थतः ॥
इति महानिर्व्याणतन्त्रे द्वादशोऽंशः ॥

स्थावरे विशेषो यथा, याज्ञवल्करः ।
“माणमुक्ताप्रबालानां सर्वस्यैव पिता प्रभुः ।
स्थावरस्य तु सर्वस्य न पिता न पितामहः ॥”
अपि च ।

“स्थावरं हि पदञ्चैव यदापि सयमर्जितम् ।
अमशूय सत्तान् सर्वान् न दानं न च विक्रयः ॥”